EVROPSKÝ PARLAMENT 2014 - 2019

Dokument ze zasedání

16.9.2014 B8-0107/2014

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

o reakci EU na vypuknutí epidemie viru Ebola
(2014/2842(RSP))

Nirj Deva, Jan Zahradil
za skupinu ECR

B8-0107/2014

Usnesení Evropského parlamentu o reakci EU na vypuknutí epidemie viru Ebola (2014/2842(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na „ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu“, které Světová zdravotnická organizace (WHO) oznámila dne 8. srpna 2014,

– s ohledem na plán reakce na epidemii viru Ebola, který Světová zdravotnická organizace (WHO) předložila dne 28. srpna 2014,

– s ohledem na hodnocení rizik epidemie viru Ebola, které Evropské centrum pro prevenci a kontrolu nemocí předložilo dne 27. srpna 2014,

– s ohledem na prohlášení komisaře pro zdraví Tonia Borga o vypuknutí epidemie viru Ebola v západní Africe ze dne 8. srpna 2014,

– s ohledem na „Prohlášení o reakci EU na vypuknutí epidemie viru Ebola“, jež učinili komisař pro rozvoj Andris Piebalgs a komisařka pro humanitární pomoc a řešení krizí Kristalina Georgieva dne 5. září 2014,

– s ohledem na misi Africké unie (AU) „Podpora v boji proti epidemii viru Ebola v západní Africe“(ASEOWA) zřízenou dne 21. srpna 2014,

– s ohledem na zvláštní brífink OSN o viru Ebola, který upořádala dr. Joanne Liu, mezinárodní předsedkyně organizace *Lékaři bez hranic*, dne 2. září 2014,

– s ohledem na čl. 123 odst. 2 jednacího řádu

A. vzhledem k tomu, že během současné epidemie viru Ebola v regionu západní Afriky již v Guineji, Sierra Leone, Libérii, Senegalu a Nigérii zemřelo více než 2 000 osob, což je nejvyšší počet registrovaných případů, nejvyšší počet obětí a největší územní rozsah v historii;

B. vzhledem k tomu, že krize způsobená virem Ebola je nadále mimořádně znepokojující, nejen z hlediska rostoucího počtu obětí, ale také s ohledem na výraznější výzvy, které přináší v tomto regionu, pokud jde o politickou a hospodářskou nestabilitu, nedostatek vody, špatnou hygienu a nedostatek potravin;

C. vzhledem k tomu, že se pandemie viru Ebola rozšířila v již křehkých a politicky nestabilních zemích, které jsou vzhledem k nedostatku sociálních služeb nebo komplexních systémů zdravotní péče při takovýchto epidemiích zvláště zranitelné;

D. vzhledem k tomu, že situaci zhoršuje hluboce zakořeněná nedůvěra místního obyvatelstva k příslušným vládám, mezinárodním orgánům a zahraničním zdravotním pracovníkům; vzhledem k tomu, že tato nedůvěra a s ní spojené konspirační teorie mají u místního obyvatelstva za následek sklon k odporu ke karanténním opatřením a

rezistenci vůči všem snahám zdravotnického personálu o zvýšení povědomí veřejnosti;

E. vzhledem k tomu, že maso volně žijících zvířat, které je jedním z hlavních zdrojů přenosu nemoci, je nadále hlavním zdrojem bílkovin, který má obyvatelstvo západní Afriky k dispozici; vzhledem k tomu, že místní obyvatelstvo ve velké míře ignorovalo předcházející vládní zákazy obchodovat s masem volně žijících zvířat a konzumovat je;

F. vzhledem k tomu, že humanitární pomoc je zcela řízena mezinárodním společenstvím, prostřednictvím organizace *Lékaři bez hranic*, Světové zdravotnické organizace a Světové banky a také Evropskou unií a jejími členskými státy;

G. vzhledem k tomu, že útvar Komise pro humanitární pomoc a civilní ochranu poskytl více než 147 milionů EUR na humanitární a rozvojovou pomoc na zdravotnické vybavení, které je nezbytné pro stanovování diagnóz, na sterilní vybavení, hermetické obleky a prostředky na zamezení šíření nákazy;

H. vzhledem k tomu, že do oblasti byli vyslání odborníci EU na humanitární pomoc, kteří sledují situaci a udržují kontakty s partnerskými organizacemi a místními orgány;

1. vítá a podporuje pokračující rozšiřování finančního závazku Evropské komise, pokud jde o humanitární a rozvojovou pomoc s cílem reagovat na krizi, a zejména její podporu misi Africké unie ASEOWA ;

2. domnívá se, že pracovní plán WHO týkající se reakce na virus Ebola představuje základ pro prioritní akce, zejména diferencované řešení pro země, v nichž je nákaza široce rozšířena, i reakci na předpokládané případy v sousedních zemích, v nichž je třeba posílit připravenost;

3. naléhavě vyzývá k tomu, aby se uskutečnilo zasedání Rady Evropské unie na úrovni ministrů, které vypracuje strategii s cílem mobilizovat lékařskou reakci zaměřenou na koordinované poskytování humanitární pomoci ze strany členských států;

4. zdůrazňuje, že v tuto chvíli není k dispozici žádná vakcína a že nejvhodnějším přístupem je izolace pacientů a řešení vedlejších příznaků viru;

5. vyzývá ke vzdělávacím a informačním akcím zaměřeným na zvýšení povědomí o příznacích a preventivních opatřeních prostřednictvím nevládních organizací, s cílem usnadnit důvěru a spolupráci občanů ve vztahu k opatřením proti šíření viru Ebola;

6. vyzývá k tomu, aby byla směrována kontinuální pomoc do pohotovostních středisek, karanténních center, mechanismů dohledu, hodnocení rizik a výzkumu zaměřeného na vývoj vakcíny pro léčbu Eboly; uznává, že již existují některé typy experimentální léčby, ale vzhledem k ranému stádiu vývoje léčiva není dosud zaveden systém na jeho výrobu a distribuci, i kdyby byla prokázána jeho účinnost;

7. vyzývá Africkou unii, aby za rozhodné odborné podpory WHO a finanční podpory Evropské komise naléhavě vyzvala ECOWAS k vytvoření pohotovostní reakční mise vojenských zdravotních složek, jejíž jednotky by mohly být rozmístěny na mezinárodních letištích a na hlavních hraničních přechodech s cílem odhalovat všechny

pravděpodobné případy infekce a bránit jejímu šíření;

8. vyzývá k dlouhodobým opatřením s cílem předcházet budoucímu propuknutí nákazy, a to výraznými investicemi do místních systémů zdravotní péče, neboť dobře vybavené kliniky s příslušným personálem by spřízněným zemím pomohly řešit nejen dočasné krize, ale také běžnější nemoci, jako je malárie (která každodenně zapříčiňuje 3 200 případů úmrtí v celém světě) a průjmová onemocnění (která si denně vyžádají 5 000 obětí, z nichž mnohé jsou děti);

9. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, vládám a parlamentům členských států Africké unie a Světové zdravotnické organizaci.